

сж бързи и дѣтелны въ изпълненіето си; и наистина е голямо щастіе дѣто по божій промыслъ отваряніето на цирка са опредѣли за утрѣшния день. Дваждъ умира който чака смъртѣта.

— Но безоръжната отбрана противъ тигра, която са дозволи на безбожника, рече Клодій, е обстоятелство невъзможно за състезаніе, но Главковото . . . има ли нѣкой който иска да влѣзе въ състезаніе? азъ утвърждавамъ че левътъ ще навые.

Общій смѣхъ посрѣшнахъ глупото туй предложеніе.

— О, добрый Клодіе! рече угостительтъ. Не е малко нѣщо загубата на единъ пріятель, но най голямо бѣдствіе е за тебе дѣто не можешъ да намѣришъ нѣкого който да приеми състезаніе за вѣроятността на спасеніето му!

— Да, жалво е, пое Клодій; щѣше да е и за мене и за него доста утѣшеніе мыслѣта, ако единъ пріятель и при послѣднытъ минути са покажеше полезенъ,

— Сичкото простолудіе, рече серіозныйтъ Панса, са благодарни отъ рѣшеніето, защото са бояхъ много да не бы циркътъ да са лиши отъ злудѣйцы за храна на звѣроветъ. А сега сыромасытъ са наистина утѣшихъ като гледатъ намѣсто една двѣ жрѣтвы. Работеніето на занятіятъ имъ е толкози усилено! и праведно е да са повеселятъ малко.

— Тѣй говорѣтъ истинныйтъ популярны чловѣкы като Панса, който нито стѣпка пристѣпва ако не е послѣдованъ отъ една предѣлга опашка клеветы, подобна на индійско тържество. И сѣкога съ народа са събира. Тако ми Зевса! Най подиръ ще стане другій Гракхъ.

— Истинно е че не съмъ безстыденъ аристократъ, рече Панса гордо.

— И азъ го виждамъ, пое Лепидъ, чловѣколюбіето быболо опасно въ навечеріето на отваряніето на цирка. Ако нѣкога бѣдъ осжденъ за нѣщо моля Зевса да проводи или оскудность отъ звѣрове въ звѣрницата, или обиліе отъ злудѣйцы въ затвора.

— Азъ желямъ да научъ, рече единъ отъ сътрапезницытъ. какво става горката дѣвица, която щѣше да са ожени за Главка. Его довица неискусобрачна, туй е жестоко!

— О, тя, отговори Клодій, тя е сега добръ подъ предстателството на настойника си, Арбака. И подобаваше да са пази въ кѣшъта му, като изгуби и брата си и годеника си.

— Тако ми Венера! извика единъ другій, Главкъ бѣше честитъ въ женитъ. Думатъ че Юлія, богатата го обыхала.

— Басни, пріятелю, басни! рече нѣкакъ стреснѣто Клодій. Днесъ